

Gledališka skupina iz Zaloga se je predstavila s komedijo Marjana Marince Poročil se bom s svojo ženo

Šolska glasila

MLADI NOVINAR

Na osnovni šoli Sostro raste kar presenetljivo številni rod besečnih in likovnih ustvarjalcev. Nemara jih je toliko, kolikor je glavni na ovojni strani njihovega časopisa in šolskega glasila Mladi novinar.

Mladi novinar je letos že v drugo razveselil svoje občudovalce, ne zavoljo vnajnosti, ki je prej skromna kot bogata, temveč zavoljo vsebinske podobe, malo nenavadne, če vemo, da ji je botroval tudi drugošolski in celo prvošolski drobižek. Po svoje in čisto resno doživlja svet okrog sebe, se pravi domačijo, ki jo vedno znova

vendar že ogreje mirno zemljo, da bo nabrala poljskega cvetja in ga dala mamiči za rojstni dan. Liljana se spominja tri mesece starega brata. Obžaluje, da je še zmeraj tako majhen in si želi, da bi hitro zrasel, ker bi se potem lahko skupaj igrala. Zanj je stvar takšna, narobe bi bilo, če bi jo povedala drugače, na priliko tako, kot sodi o njej odrasel otrok.

V vrstah mladih sostrških novinarjev ni samo drobižek, tam so tudi zrelejši učenci. Obnašajo se kot pravi novinarji: spremljajo pomembnejše šolske ter druge dogodke in jih vestno zapisujejo. Zanimajo jih polletni učni uspehi, sola v naravi, pust in nova matematika. Nekateri pridno obiskujejo še živčene udeležence narodnoosvobodilnega boja in jih sprašujejo o njihovih vojnih dogodivščinah, tokrat o tem, kako so dobili partizanska imena. Iz tega so nastale mične zgodbe, dobrodošel prispevek šolarjev k poznavanju krajevnega dogajanja v času naše velike preteklosti.

Naša zapisovanja o šolskih glasilih gredo h kraju. Morda ni bilo vse prav, kar je bilo rečeno. Pa vendar: pet popolnih osnovnih šol imamo in iz vsake drži pot k lepemu. Utrli so jih tisti, ki skrbijo za vsestranski razvoj mladega rodu in ki tudi skrbijo za to, da niso prazne, da po teh poteh leto za letom stopajo novi učenci. Ne zaradi slovesa, ampak zaradi spoznanja, da je za življenje potrebno še nekaj več kot kos kruha.

JAZ

28. MAJA SE DOBIMO NA JANČAH

Pevski zbor osnovne šole Dolsko pod vodstvom zborovodje Nežke ČAD

UTRINKI Z LETOŠNJE OSME REVIIJE GLEDALIŠKIH SKUPIN OBČINE MOSTE-POLJE

LJUBITELJSTVO IMA V OBČINI MOČNE KORENINE

Za letošnje otvoritveno revijsko predstavo smo izbrali kraj s periferije naše občine – Senožeti. V tem kraju ima ljubiteljska gledališka dejavnost že daljšo tradicijo, imajo hvaležno, gledališko izobraženo občinstvo in zelo dobro igralsko skupino. Zaradi vsega navedenega in zaradi njih gostoljubnosti naše skupine pri njih rađe gostujemo.

Predstava je bila v nedeljo 26. marca 1972, ko je nastopila skupina iz Zaloga s komedijo Marjana Marince Poročil se bom s svojo ženo. Pred začetkom je imela uvodni govor predsednica zveze kulturno-prosvetnih organizacij občine Moste-Polje Draga Svetina.

Komedija Poročil se bom s svojo ženo zajema snov iz sodobnega življenja, prikazuje mlad zakonski par, ki stanuje v tesni sobici, izkoriščen s strani stanodajalke; vsega naveličan se končno zaradi manjšega nesporazuma loči. Zaradi stanovniške stiske živita skupaj še naprej, po spretnem posredovanju starišev pa se vnovič vname ljubezen med njima in se drugič poročita.

Režiser Ivan Lukančič je delo skrbno pripravil, mu dal odgovarjajoče mizanscenske rešitve ter pokazal dovolj invencije tako v realizaciji posameznih karakterjev kot pri celotni podobi predstave.

Scena je bila preprosto nakazana in funkcionalna.

Zdravnika Janeza Briliga je igral Branko Pangrič. Bil je prava podoba sodobnega mladega intelektualca, prezaposlenega, ki se povsem ne znajde v skomercializirani in stehinirani družbi. Pangrič se razvija v odličnega karakternega igralca. Zelo impresivno je vlogo njegove žene Milene odigrala Marija Peterlinova. Tudi pri njej se pozna nekajletno kontinuirano delo v gledališču, saj odlično obvlada odrski prostor, govor, gestiko in mimiko. Z vidnim uspehom je karakterno vlogo gospodinje Pepi Pok upodobila Dragica Cepinova. Rafinirano Ireno je z zanesljivo igro realizirala Zvonka Trtnikova, Miha Muho pa Tone Rus. Mileninega očeta Poldeta je markantno in s potrebno rutino odigral Ivan Lukančič. Kati, Janezovo mater, je prav dobro in povsem prepričljivo odigrala Martina Kaluža, ki je to pot prvič nastopila v zaloškem gledališču. Zelo impresiven in maskin nastop je bil Franc Grahek, le da je bil v notranjem izrazu in govoru premalo intenziven, kar se je vsekakor poznalo v finalu predstave. Za zadnje prizore bi bilo potrebnih še nekaj vaj. Odlično je epizodno vlogo Vilija odigral Bojan Kovačič.

V celoti je bila to zelo solidna in dobro naštudirana predstava. Pomnil bi še, da je bila skupina iz Zaloga v letošnji sezoni izredno uspešna, saj je na začetku sezone pripravila lepo uspešno predstavo Plohe in jo odigrala desetkrat, predstavo Poročil se bom s svojo ženo pa so igrali sedemkrat.

Druga revijska predstava je bila 9. aprila 1972 v Dolskem. Nastopila je skupina Svobode Zador s komedijo Branislava Nušiča POKOJNIK. To je ostra satira predvojne družbe, ki v svoji nemoralnosti ni poznala nobenih zaprek za dosego svojih ciljev v zvezi z oblastjo, položaji in imetjem.

Pokojnika je režiral režiser RTV Ljubljana Hinko Košak, ki mu je uspelo realizirati odlično predstavo z odgovarjajočim tempom. Mizanscena je bila urejena smiselno in z invencijo, dialogi lepo tekoči, kasneje stopnjevani do fulminantnih prizorov, ko npr. pride do spopada med Blagojevičem in Anto, ali pa y prizoru med Maričem in ostalimi paraziti.

Tudi to pot je izpričal svoj igralski talent. Prav dober lik je postavil Rudi Kocjančič, ki je igral Mileta. Zanimiva je bila interpretacija epizodne vloge Aljoše, ki jo je uspešno odigral Janko Gašperšič. Z veliko impresivnostjo je bila odigrana vloga Rine, ki jo je podala Milena Klinec. Njena igra je bila znansirana in prepričljiva od začetka do konca. Enako uspešno sta

Gledališka skupina iz Slap je uprizorila Marincevo komedijo Ljubezen v kovčku

MLADI MATEMATIKI SO SE POMERILI

Letošnje tekmovanje je bilo že tretje. Prvo je bilo na osnovni šoli Jožeta Moškriča, drugo na osnovni šoli Vide Pregarc, letošnje pa je organizirala osnovna šola Ljubljana-Polje dne 13. 5. 1972.

Zbralo se je 113 tekmovalcev in tekmovalk iz 6., 7. in 8. razredov vseh petih osnovnih šol občine Ljubljana Moste-Polje pod vodstvom ojih učiteljev matematike. Tekmovali so od 9. do 11. ure.

Po opravljenem delu so odšli k malici. Nestrpno so pričakovali rezultate tekmovanja. Na zboru vseh tekmovalcev je ravnatelj Miroslav Zlajpah pohvalil tekmovalce in jim razdelil nagrade.

Za najboljšie rešitve tekmovalnih nalog so prejeli nagrade naslednji učenci:

IZ 6. RAZREDA: Bogdan Patermister z osnovne šole Polje, Valči Vuga in Duško Petrovič z osnovne šole Vide Pregarc, Borut Jarc z osnovne šole Jože Moškrič, Dunja Jadek z osnovne šole Ketteja in Murna;

IZ 7. RAZREDA: Igor Kanonenko in Jože Kopač z osnovne šole Vide Pregarc, Irena Regovec z osnovne šole Polje, Janez Lovše, Matjaž Hribar in Darko Drglin z osnovne šole Sostro;

IZ 8. RAZREDA: Marinka Mo-

horčič z osnovne šole Jožeta Moškriča, Irena Hočvar z osnovne šole Ketteja in Murna in Brigita Vuga in Boris Kanonenko z osnovne šole Vide Pregarc, Jože Iskra in Srečka Peršolja z osnovne šole Polje.

Tako je 56 najboljših učencev prejelo nagrade, 33 učenec pa srebrna Vegova priznanja. Pohvalo pa zaslužijo prav vsi tekmovalci, ker so pokazali svoje znanje že na šolskih

tekmovaljih za bronasto Vegovo priznanje. Njihov uspeh ni le dokaz sposobnosti, ampak tudi dokaz vestnega dela pri reševanju matematičnih nalog. Ti učenci so poleg rednih učnih ur radi obiskovali dodatni pouk iz matematike. Takega pouka bi se udeleževalo več učenec, pa na žalost primanjkuje učiteljev matematike, ki bi ga organizirali.

ANA LEVIČAR

NA ROB REVIIJI ŠOLSkih PEVSKIH ZBOROV

NEGUJMO OTROŠKO ZBOROVSKO PETJE

Na reviji nastopilo 8 zborov – Število zborov pada zaradi novega načina financiranja TIS – Zborovodje o načrtih za prihodnje leto

Spet smo peli, pravijo mladi pevci, ki sodelujejo v otroških in mladinskih pevskih zborih naše občine. Vsi, ki jih že dokaj let spremljajo na njihovih vsakoletnih revijah, doživljamo njihov praznični dan. Beseda praznični se bo zdela najbrž pretirana tistim, ki jih niso videli in slišali peti. Nam pa ta beseda pomeni radostno doživetje v osnovni šoli Polje, ko se je 21. aprila vrstilo na lepo pripravljenem odru osem zborov.

Kdor zasleduje delo in rast naših šolskih zborov, bo najbrž presenečen zaradi njihovega majhnega števila. Vendar stvar ni tako huda, kot je videti na prvi pogled. Zborov je v resnici več, kot jih je nastopilo, le da nekateri niso mogli nastopiti zaradi objektivnih težav, kot so na primer bolezenski dopusti zborovodij (na dveh šolah) in upravičena odsotnost zborovodje prav na dan revije. In kdor vsaj malo pozna delo z zborom, bo vedel, da zborovodje ni mogoče nadomestiti v kratkem času in popejati zbor na oder pod vodstvom novega dirigenta. Res pa je, da je število zborov na šolah padlo tudi zaradi novega načina financiranja zborov, ki ga je lani uvedla TIS. Tako imajo sedaj velike šole

z 800 do 1000 učenci plačanih samo toliko zborovskih ur na leto, da lahko vzdržujejo le po dva zborov, čeprav bi jih glede na število učencev mogle imeti več. Tudi to je eden od problemov, ki zavirajo rast zborovske kulture na šolah. Nanj so zborovodje brez uspeha opozarjali že lani. Pred dvema letoma smo imeli 14 zborov, ki so bili sposobni uspešno nastopati. Mislimo, da bi morali to število spet doseči, saj je glede na število učencev v šolah naše občine to povsem realno in dosegljivo, seveda pod malo ugodnejšimi pogoji, kot so bili lani in letos. Ne dvomimo o tem, da so šolska vodstva pripravljena storiti vse, kar je v njihovih moči, da delo zborovodjem olajšajo in spodbudijo mlade pevce

bili vkomponirani vlogi Agnje in Vukice, ki sta ju odigrali Mimi Jakoš in Lidija Prepeluh. Opozoril bi na zelo dobro izbrane kostume, ki so jih imele navedene igralkice. K uspehu predstave so se pripomogli: Jernej Kocjančič, Alenka Moškrič, Edita Subelj in Majda Zupančič.

Zahtevna predstava Pokojnika je vsekakor lep uspeh naše amaterske dejavnosti.

Naslednja predstava, ki nam jo je v Zalogo 16. aprila 1972 uprizorila gledališka skupina iz Senožeti, je bila O. Fischerja PROSTI DAN. To dramo smo imeli na revijskem sporedu že pred tremi leti in je bila deležna splošnega priznanja, saj je bila to ena najuspešnejših realizacij dramskih tekstov v zadnjih letih. Letos smo se prepričali, da je predstava še pridobila na izrazu, nekateri prizori so izpričali nove kvalitete in tudi posamezni karakterji so zaživelj neposredneje.

Podrobneje sem o predstavi že poročal, zato naj samo na kratko omenim sodelujoče. Režija je bila v

veščih rokah Cilke Pavšičeve. Ponovno bi omenil odlično odigrano vlogo matere Marije, ki jo je igrala Mari Gradiškova. V spominu pa so nam ostali tudi ostali sodelujoči: oče, ki ga je z odlično karakterno igro upodobil Ivan Uštar, Ida, ki jo je igrala Francka Nolimal (letos je bila izrazitejša), Beny Jožeta Peterke, Lars (Zdravko Dragar), Christian (Janez Seliskar), Meta (Joži Dragar), oskrbnik (Tone Vesel), Minna (Tilči Cerar), Vera (Ivka Krančan), Verin prijatelj (Cveto Nolimal) in plavalca (Dani Gradiškova).

PROSTI DAN JE DOŽIVEL PETNAJST PONOVIJE

23. aprila 1972 smo imeli četrto revijsko predstavo. V Senožetih je nastopila mlada skupina iz Slap s sodobno komedijo Marjana Marince LJUBEZEN V KOVKU. Omenjeno delo prikazuje življenje mladih študentov v odnosu do ljubezni, ko sanjarijo o svojih idealih. V igri nastane vrsta duhovitih zapletov, na koncu pa: happy end.

Režiser Jože Vidmar je dal komediji lahkoten, konverzijski ritem, nekateri dialogi so bili odlično izdelani, kar je odlično prispevalo k uspehu predstave. Splošna sodba o predstavi je bila ugodna.

Scena je bila pravilno zamišljena in je učinkovito izražala potrebno ozračje.

Inž. Vesela je uspešno odigral Jože Vidmar. Opazen je viden napredek v igri, le govor je bil sem in tja nejasen. Njegovo mater je z mnogo smisla za humor lepo upodobila Zlata Primarjeva. Gospodinja Geli je solidno odigrala Fani Kaveji, Majdo pa prav tako Ivanka Svetek, študentko Vero je s podrobno izdelano, sugestivno igro interpretirala Vida Ježkova, ki se ji vidi, da zelo dobro obvlada odrska izražila in prostor. Izvrstno figuro prijateljice Marice je prezentirala Tončka Podlogarjeva. Zaradi odlične igre omejenih igralok so dialogi polno zaživelj in bistveno pripomogli, da je predstava uspešna. Fitoprotektorja je dobro odigral Milan Cerar, filmskega režiserja pa rutinirano in povsem zadovoljivo Janez Petrič. Direktorja je igral Marjan Majerič, ki je bil prav dober v govoru in gestiki, le maska ni bila ustrezna.

Predstava Ljubezen v kovčku je lep dosežek mlade skupine iz Slap.

O nadaljnjih predstavah VIII. revije bomo poročali v naslednji številki Nsk.

MARIAN BENEĐIČ